

Ministeriet tog denne Indstilling til Følge og henvendte sig til Justitsministeriet, fra hvilket man den 28de October 1868 erholdt en Svarskrivelse, (Bilag Nr. 4) hvori det udtaler sig saaledes:

Den af Rigsdagentagne Beslutning figter, saavidt skjønnes, ikke nødvendig til en retslig Undersøgelse, om hvilken der formeentlig kun bør være Spørgsmaal, naar der foreligger noget Factum, som gjør det sandsynligt, at en strafbar Handling er begaaet, og at der saaledes kan blive Ansvar til Straf at gjøre gjældende.

Da der derhos ikke foreligger nærmere Oplysninger, om det omhandlede Klædes Veffaffenhed var saa ringe, at Anskaffelsen i sin Tid absolut burde have været undladt, ligesom det heller ikke skjønnes, at Tabet, efter hvad der er blevet oplyst om samnes Størrelse, nødvendigtvis behøver at tilskrives andre Aarsager end slette Conjunctioner og forceret Realisation, anseer Justitsministeriet ikke Sagen, som den for Tiden foreligger, for moden til en retslig Undersøgelse, men henstiller, om Krigsministeriet ikke maatte ansee det rettere at fortsætte den ad administrativ Vej paabegyndte Undersøgelse og derefter enten forelægge Rigsdagen Udbyttet af denne Undersøgelse, eller, saafremt Formodning om et strafbart Factum maatte fremkomme, paany forhandle om Nedsettelsen af en Commission.

Efterat Justitsministeriets Udtalelse var bleven Generalauditeuren tilfattet, foreslog han i Skrivelse af 17de November 1868 (Bilag Nr. 5):

At man, forat den administrative Undersøgelse kunde faae en bestemt Retning, skulde opfordre den i Generalauditeurens Betænkning af 21de September paapegede Rigsdagsmand til at opgive, hvad han har at anse over med Hensyn til det omhandlede Klædes Anskaffelse, Behandling og Salg, hvorefter de fremkomne Ankeposter maatte videre forfølges og oplyses, og Erklæringer indhentes fra de tvende under Krigen fungerende Chefer for Armeens Intendantur m. m.

I Dyereensstemmelse med Generalauditeurens Forslag tilfrev Krigsministeriet bemeldte Rigsdagsmand, Grosferer D. B. Adler, der svarede ved Skrivelse af 29de December f. A., saalydende:

I Svar paa Krigsministeriets ærede Skrivelse af Gaars Dato vil man i den af mig paaberaabte Udtalelse finde, at jeg anseer det rigtigt imod alle Bedkommende, at saasnart nogenjomhelst Skygge kastes over de Mænds Redelighed, hjem Statens Interesse betvoes, bør en Undersøgelse finde Sted; men jeg udtalte samtidigt, at jeg i mine mange Forretninger med Krigsministeriet ikke havde faaet ringeste Anledning til at mistvivle om vedkommende Embedsmænds Redelighed.

Min Klage over Klædeanskaffelsen angaaer Principet for samme, Licitationsbetingelserne, der vare saadanne, at de paaførte de Reflecterende en saa stor Rifico, at mange Leverandører traf sig heelt tilbage, og de, der dog gjorde Tilbud, maatte lade sig den store Rifico betale med en Fortjeneste, der stod i Forhold til Rificoen.

Jeg har oftere udtalt mig herom i de lovgivende Forsamlinger, finder det blandt Andet i Rigsvaadets overordentlige Samling 1864 (Spalte 121, Tidenden) og jeg henviser til samme Udtalelse angaaende en anden Klage, nemlig over den meget langsomme Expedition, der vistnok kan have haft meget sørgelige Følger.

Om mine Anskuelse med Hensyn til Anskaffelsesprincipet tillader jeg mig endvidere at henvise til en paa rette Tid fremkommen Udtalelse, nemlig en Skrivelse fra mit Firma til Armeens Intendantur af 21de December 1863; at jeg, eller mit Firma, trods mine Udtalelser om det Færlige i Licitationsbetingelserne, dog optraadte som Leve-